

JANEZOVO OZNANILO

24. SEPTEMBER 2023 leto 19 številka 676 25. nedelja med letom

Mt 20,1–16a

»JE TVOJE OKO HUDOBNO, KER SEM JAZ DOBER?«

Današnja Božja beseda nam hoče povedati, da je Bog neskončno dober in vsakomur želi samo dobro. Gospod najema delavce za delo v vinogradu in tiste, ki so delali samo eno uro, plača enako kot tiste, ki so delali ves dan. Mar ni to krivica! Ogorčenje tistih, ki so delali ves dan, je upravičeno tako dolgo, dokler gospodar ne pove razloga svojega ravnanja: »Ali ne smem storiti s svojim, kar hočem? Ali je tvoje oko hudobno, ker sem jaz dober?« Plačilo ni povezano z delom delavcev, ampak je nagrada, ki je povezana z Božjo velikodušnostjo. Zato imajo v nebesih prostor tisti, ki so živeli na zemlji le nekaj ur in niso bili sposobni narediti česa dobrega, in tisti, ki so se vse življenje žrtvovali in delali za dobro vsega človeštva. Bog je dober in usmiljen, zato naše oko naj ne bo hudobno in preračunljivo, ko si rečemo: delal bom to in to, da bom prišel v nebesa. Božje misli niso naše misli, kajti mi mislimo po človeško, Bog pa je daleč nad tem in želi vsakega človeka sprejeti v svoje kraljestvo, četudi se je spreobrnil na smrtni postelji. Vendar se na to grešnik ne more zanašati, saj nas Bog lahko pokliče nenadoma in zato ne bo časa za spreobrnjenje. Trudimo se vse življenje tako živeti, da bomo dobili svoje plačilo za delo v Božjem vinogradu, in privoščimo tudi tistim, ki so v to vložili manj truda.

Tudi mi smo pogosto prepričani, da Bog ne upošteva naših zaslug. Tudi mi smo prepričani, da si od Boga zaslužimo posebno obravnavo, a je žal ne dobimo. Zakaj torej takšna razlika med Božjimi in našimi mislimi? Njegova želja, da bi bil z nami, nas verjetno ne zanima kaj dosti. Ker njegovega hrepenenja ne zaznavamo, se med seboj primerjamo in tekmujemo. Tresemo se, da ne bi imeli manj od drugih. To kaže, kako šibek je naš odnos z Bogom in kako neobčutljivi smo za njegovo hrepenenje. Zato ni čudno, če smo nevoščljivi in nam ta nevoščljivost jemlje veselje do drobnih čudežev življenja, ki jih Bog vsak dan dela za slehernega človeka.

Po: E. Mozetič

SVETA VERA BODI VAM LUČ

V Slomško-vem duhu, na to nedeljo, ki je še posebej posvečena njemu, prosimo za dar trdne osebne vere. Naj bo vodilna misel za naše življenje in za naše delovanje Slomškov osebni moto in hkrati njegovo škofovsko geslo: »Vse v večjo čast Božjo in zveličanje duš«.

Večkrat in radi prosimo blaženega Antona Martina Slomška, naj nam s svojim posredovanjem pri Bogu pomaga na poti do poglobljene, žive in trdne vere; vere, ki je dar iz nebes in ki nam je po našem krstu že zagotovljen in darovan. Naša trdna vera ne bo zgolj kakšen privesek v našem življenju in ravnanju, ampak bomo v Bogu resnično spoznali našega usmiljenega Očeta, ki nas ljubi in se ljubeče sklanja k nam. Tako bo vera za nas postajala vedno bolj zares luč. Luč, ki nam bo svetila na poti življenja in nam bo prinašala upanje ter s tem tako zelo potreben optimizem, ko gre za našo osebno ali za našo skupno prihodnost!

Globoka in trdna osebna vera je človeku luč tudi takrat, ko se, bodisi osebno ali povezani v to ali ono skupnost, znajdemo v najrazličnejših teminah, sencah in strahovih, ki nam jih prinaša življenje. Blaženi škof Anton Martin Slomšek – prosi za nas in za naš slovenski narod in za Cerkev na Slovenskem!

Po: radio.očnjisce.si

BODI TUDI TI KAKOR APOSTOL PAVEL

Bratje in sestre, Kristus bo poveličan v mojem telesu, bodisi z življenjem bodisi s smrtjo. Kajti življenje je zame Kristus in smrt dobiček. (Flp 1,20–21)

Razlog veselja, ki ga apostol Pavel lahko občuti celo v pričo svojih nevoščljivcev, je upanje, da ne bo v ničemer osramočen. Zaveda se, da ga nič ne more resnično osramotiti, da ne bo neuspešen, četudi bo v ječi umrl in bo njegovo delo pozabljeno.

Z zaupanjem pričakuje, da bo Kristus v njem poveličan – pa če živi naprej in sam oznanja Kristusa po vsem svetu ali pa se njegovo bivanje v ječi konča s smrtjo. Za Pavla je odločilno, da je prepusten za Kristusa in da se ta razodene v njem in se poveliča v vsej njegovi eksistenci. Kristusovo poveličanje postane v njem vidno, ko se mu popolnoma prepusti, brez stranskih namenov, ne da bi mu šlo za uspeh ali priznanje ljudi. In potem sledi misel, ki je nikoli ne bomo mogli povsem razumeti. V njej apostol Pavel izraža najgloblje izkustvo, ki ga je imel v veri v Jezusa: zanj je »živeti Kristus in umreti dobiček«. Končno se mu ne more zgoditi nič, kar bi ga obsodilo na neuspeh. Kajti povsem vseeno je, naj živi ali umrje, njemu gre za Kristusa.

Apostol Pavel ljubi življenje, toda tudi smrti se ne boji. Kajti v smrti bo življenje s Kristusom, ki ga že tu napolnjuje, razodeto v svojem resničnem sijaju – tedaj bo Kristus vse. In kaj je zate življenje? Kaj naredi življenje vredno življenja? Če bi lahko z apostolom rekel »Živeti je zame Kristus«, kako bi tedaj doživljal svojo sedanjo situacijo? Kako bi doživljal rane, ki si jih dobil in vedno znova dobivaš? Kako bi bil kos svoji bolezn ali strahu pred tem, da bi zbolel? Kako bi doživljal svoja depresivna razpoloženja, svoja razočaranja, svoje strahove?

Prosi Boga, naj ti podari izkušnjo svetega Pavla in se ti Kristus razkrije kot pravi temelj tvojega življenja.

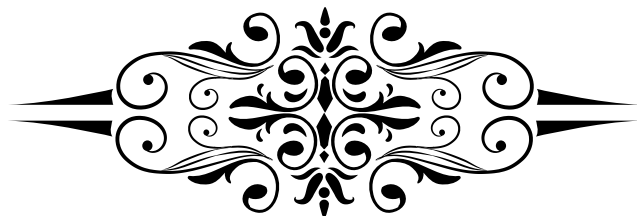
Po: A.Grün, Veselje bo popolno

27. september

VINCENCIJ PAVELSKI

Bil je kmečki sin, rojen 24. aprila 1581 blizu mesta Dax v francoski pokrajini Gaskonji. Od matere je podedoval čut za delo ter ljubezen do ubogih in zatiranih. Kot otrok je pasel ovce in svinje. Ko mu je bilo štirinajst let, je šel v šolo, z devetnajstimi pa je že postal duhovnik. V prvih dvanajstih letih duhovništva je doživel marsikaj razburljivega. Potem se je seznanil s svetniškim duhovnikom Berullom in po njegovem nasvetu sprejel manjšo župnijo, v kateri je navdušeno deloval. Nekaj časa je bil vzgojitelj v plemiški družini Gondi, nato pa spet šel na župnijo, kjer je v živem stiku z ljudmi začutil, da ga Bog kliče za očeta revežev.

Verne žene je zbral v skupine “gospa krščanske ljubezni”, ki so organizirano skrbele za reveže v svoji okolici. Seznanil se je z ženevskim škofom svetim Frančiškom Saleškim. Glede prepotrebne obnove verskega življenja sta si bila edina: duhovščina se mora poglobiti v znanju in pobožnosti, pridiga naj bo preprosta, zasnovana na evangeliju, pot svetosti je zvesto izpolnjevanje stanovskih dolžnosti. Preselil se je v Pariz v samostan svetega Lazarja. Pri njem so se začeli zbirati dobri duhovniki iz Pariza in okolice na duhovne konference. Leta 1625 je Vincencij ustanovil Misijonsko družbo, katere člani so bili duhovniki, ljudski misijonarji in služabniki ubogih. Po kraju, kjer so se zbirali, so jih ljudje začeli imenovati ‘lazaristi’ in pod tem imenom poznamo člane Misijonske družbe tudi pri nas. Umrl je 27. septembra 1660. V Slovenijo je lazariste pripeljal škof Slomšek, in sicer leta 1852 k Sv. Jožefu nad Celjem.

OZNANILA

- Prihodnjo nedeljo pri vseh svetih mašah nabirka za bogoslovje.

KONTAKTNE ŠTEVILKE:

župnik Marijan Fesel:

041 – 942 - 850

kaplan Primož Lorbek:

031 – 569 – 689

katehistinja Darja Selinšek:

031 – 825 – 262

SVETE MAŠE

DAN	GODUJE	SVETA MAŠA ZA:
PONEDELJEK 25. 9.	Sergij, menih	ob 19.00 za +Franca Kirbiša iz Prepolj (obl.)
TOREK 26. 9.	Kozma in Damijan, mučenca	ob 19.00 za + Ano Leben
SREDA 27. 9.	Vincencij Pavelski ustanovitelj lazaristov	ob 19.00 za + Ireno Kirbiš
ČETRTEK 28. 9.	Venčeslav, mučenec	ob 19.00 za + Martina Erhatiča (obl.)
PETEK 29. 9.	Mihael, Gabrijel, Rafael, nadangeli	ob 19.00 za + Dragico Vuzem
SOBOTA 30. 9.	Hieronim, duhovnik, cerkveni učitelj	ob 19.00 za + Katarino Dobnik
NEDELJA 01. 10.	26. nedelja med letom Rožnovenska nedelja	ob 7.30 za +Alojza Rožiča ob 10.00 za + Vido Predikaka ob 8.45 PREPOLJE: za +Ivana Berasa